

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Českých Budějovicích**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 C 191/2012, o zaplacení 17 849 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **CB LIGHTNING s. r. o.**, IČO 28129041, se sídlem v Dubné 203, zastoupené Mgr. Petrem Smejkallem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Na Sadech 21, a žalovaného **Z. S.**,

### t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 C 191/2012, o zaplacení 17 849 Kč s příslušenstvím, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 7. 2012, čj. 10 C 191/2012 - 23, **se zrušuje**.

### O d ů v o d n ě n í

Návrhem doručeným dne 2. 1. 2013 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Českých Budějovicích ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 C 191/2012, o zaplacení 17 849 Kč s příslušenstvím.

Z předložených spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 28. 6. 2012 podala žalobkyně Okresnímu soudu v Českých Budějovicích žalobu na zaplacení 17 849 Kč s příslušenstvím. Uvedla, že se žalovaným uzavřela dvě smlouvy, na jejichž základě se zavázala poskytovat žalovanému základní a volitelné telekomunikační služby v síti Vodafone (dále jen „smlouva“). Vzájemná práva a povinnosti

smluvních stran se měly řídit smlouvou, Všeobecnými obchodními podmínkami a ceníkem žalobkyně. V období ledna až března 2012 žalovaný čerpal dohodnuté služby, za které mu byly vystaveny faktury, které však ani na výzvu žalobkyně nezaplatil.

Okresní soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 31. 7. 2012, čj. 10 C 191/2012 - 23, řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu a současně rozhodl o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, rozhoduje ČTÚ spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Vzhledem k tomu, že věc nespadá do pravomoci soudů, jde o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení a proto bylo podle § 104 odst. 1 rozhodnuto o zastavení řízení. Usnesení soudu prvního stupně nabylo právní moci dne 3. 10. 2012.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9, a čj. Konf 72/2010 - 10, ve kterém zvláštní senát konstatoval, že „aby byla dána pravomoc ČTÚ, musely by být kumulativně splněny dvě podmínky, a to osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítá, že v předkládané věci není splněna osobní podmínka. Podle navrhovatele ze smlouvy vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb dochází v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a. s., a žalobkyně vystupuje pouze jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovaným. Žalobkyně není osobou vykonávající komunikační činnost, resp. žádné podnikání v elektronických komunikacích podle § 13 zákona o elektronických komunikacích neoznámila, což navrhovatel dokládá výpisem z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích. Dále konstatuje, že služby uvedené ve vyúčtování, tedy zejména vnitropodnikové volání, národní volání či SMS, lze nepochybně považovat za služby elektronických komunikací ve smyslu zákonné definice podle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, předmětem žaloby je však spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovaným, k jehož rozhodování má pravomoc soud. Navrhuje proto, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve výše uvedeném rozsahu je soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále také jen „zákon o elektronických komunikacích“), Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně

druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), vyložil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Žalobkyně se v článku I. smlouvy zavázala žalovanému poskytovat základní a volitelné telekomunikační služby v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a. s. v souladu se smlouvou, všeobecnými obchodními podmínkami a ceníkem. Ze všeobecných obchodních podmínek žalobkyně vyplývá mj. závislost podmínek poskytování služeb na Všeobecných obchodních podmínkách společnosti Vodafone, např. ve věcech změny tarifů, aktivace a deaktivace služeb, blokace telefonů v případě krádeže, omezení nebo přerušování poskytování služeb, pokud účastník poruší Všeobecné podmínky společnosti Vodafone a smluvní podmínky žalobkyně, nebo závislost vyřízení reklamace ve lhůtách

daných společností Vodafone. K právnímu vztahu žalovaného jako účastníka a společnosti Vodafone ve všeobecných podmínkách žalobkyně se konstatuje, že telefonní číslo účastníka bude u společnosti Vodafone registrováno jménem žalobkyně, nikoliv jménem účastníka, proto účastník (žalovaný) není oprávněn žádosti o změny směřovat na infolinku Vodafone, ale na kontaktní údaje žalobkyně.

Právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora. Pro rozhodnutí kompetenčního sporu však zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobkyní a žalovaným. Žalobkyně jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem, sama služby elektronických komunikací neposkytuje a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost Vodafone. To, že žalobkyně neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede návrhově, a z výpisu z elektronické databáze obchodního rejstříku; žalobkyně ani v jedné z těchto databází není uvedena.

Stejně tak i žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalovaného plnit přímo na účet společnosti Vodafone, byť prostřednictvím žalobkyně, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc návrhově podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že *„Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku“*. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti se službami, které poskytuje žalobkyně, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci návrhově k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Vodafone a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval. Pravomoc Okresního soudu v Českých Budějovicích je dána v celém sporu o požadovanou částku.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle

rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 7. 2012, čj. 10 C 191/2012 - 23.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Českých Budějovicích pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. května 2013

JUDr. Michal Mazanec  
předseda zvláštního senát